

Jézus Urunk tanítása

2022. február 4.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet, akik eljöttetek a fájdalom, szenvedés Golgotájára. És köszöntöm mindazokat, akik lélekben vagytok jelen e mai napon, hogy egygé váljatok a kegyelem szeretetében.

A mai nap tanítása, amely felétek szólt e hónaphoz – a csodálatos halfogásról adtam a tanítást.¹ Hisz Én, Jézus Krisztus Uratok jelen vagyok a Genezáreti-tó partján, és jelen van a nép sokasága, akik Körém sereglenek, akik hallgatják tanításomat, s ekkor ugye beszálok az egyik bárkába, amely ott vesztegel, amely Simon Péteré, majdan megkértem, hogy evezzen beljebb egy kicsit, és leülve, hogy tanítást adjak a jelenlévőknek. Majd mikor befejezve tanításomat, így szólok Simonnak:

– Evezzél a mélybe, és dobd be hálodat a halfogásra.

A többiek kint vannak a parton, és mosogatják a hálójukat. Simon így szól:

– Mester, a Te szavadra engedelmességek, beljebb evezek, és kivetem hálómát, de egész éjjel kint voltunk, és egy árva halat sem fogtunk.

S amikor elfogadta a Mesternek a szavait, és kivetette hálóját, rengeteg, mondhatni azt, tömérdek halat fogott, szinte nem bírta húzni, úgy érezte, hogy szakadozik a háló. Ekkor intett a többieknek, hogy jöjjenek segítségére, és mind a két bárka megtelt a rengetek hallal.

Ekkor Simon így szól:

– Uram, menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok!

Hisz e nagy halfogás láttán félelem szálla meg őket, és ugyanúgy Jakabot, Jánost, Zebedeus fiait, Simon társait. De Én bátorságot adok számukra, hogy ne féljenek, és Simonnak azt mondtam:

– Ezentúl emberhalász leszel.

Majdan kiveztek a partra a bárkával és a tömérdek hallal, s ezután ott hagytak mindent és mindenkit, és követték Őt.

A mai tanítást is lehet több részre bontani, hisz az első rész arról szól felétek, hogy jelen van a nép sokasága, akik hallgatják tanításomat, szinte megesik rajtuk Szívem, s akkor nem hagyom el őket a Genezáreti-tó partján, hanem tanítást adok részükre.

A második szakasz az, amikor Simon hallgat szavamra, és azt mondom neki ugye, hogy menjen beljebb a mélybe, és dobja be a hálóját. Simon elfogadta kérésemet, és a szerint cselekedett. Majd, mikor tanúi lesznek a nagy halfogásnak, akkor bizonyosságot szereztek, hogy ők egész éjjel kint voltak, fáradoztak, és

¹ A mai napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *Az első tanítványok meghívása* (Lk 5,1–11).

mégsem fogtak egy árva halat sem, de a Mester kérésére tömérdek halat fogtak, szinte szakadozik a háló, segítségre van szükségük. S ennek, a tanúságtételben ugye, akkor félelem szálla meg őket, de a félelem nincs sokáig jelen, mert Én, Jézus Krisztus Uratok, a Mester bátorságot adok számukra, megerősítem őket, hogy ne féljenek.

És jön a meghívás a küldetéshez, és a meghívásban ott hagynak mindent és mindenkit, és elindulnak a küldetés, követés részében.

Felétek is hányszor és hányszor jelen van a meghívás a küldetés, követés részében! És néha nem vesztek róla tudomást, elmentek a meghívás mellett, élitek a saját kialakított életeteket, csak akkor döbbsz rá, hogy valójában mi történt, amikor problémátok van, amikor nehézség, fájdalom, bánat gyötör benneteket, akkor tudtok önmagatokba tekinteni, észre tudjátok venni a meghívást a felismerésben a küldetéshez. Holott ez a meghívás, ez jelen volt, és jelen van felétek és hozzátok, csak nektek kell felismerni, elfogadni, majdan a szerint cselekedni. Hisz, ahogy a tanítványaim is megkapták a meghívást a küldetésükhöz, elfogadták, és elindultak az úton. Hisz érezték, hogy nekik már más a feladatuk a küldetésükben, ők már nem halászok, ott hagyták hálójukat, a bárkát, mindenüket, és elindultak a Mester után, majdan tanítványokká váltak a küldetés, követés részében.

Hisz számotokra is jelen van ez a tanítás a felismerésében, mert ha hiszel a Mester szavaiban, ha hiszel az Ő segítségnyújtásában, ha hiszel abban a csodában, a kegyelem részén, amelyet Ő tud nyújtani felétek, nektek, számotokra, akkor el tudsz indulni az úton, és küldetés követésében a mindennapokban Hozzá tartozni, hisz jelen a meghívás. A meghívást saját magatoknak kell felismerni és elfogadni, s ez által haladni a mindennapokban. Most különösképpen, ebben, mondhatom azt, rohanó, zűrzavaros mindennapjaitokban néha megálljt kellene cselekednetek; a megálljban önmagatokba nézni, és elgondolkodni, hogy minden jó ez így, és helyes-e így, amit érezték, és amit megtapasztaltatok, vagy pedig, ha önmagatokba néztek, és rádöbbsztek, hogy szükségetek van a kegyelemre, a szeretetre, a segítségnyújtásra, akkor tudod, hova szeretnél fordulni, kit szeretnél követni, s akkor a követésben megpróbálsz úgy menni, hogy nemcsak így nézek, hanem itt oldalt, amit látok, amely ugye egy kicsit nagyobb távolságban van előttem, hogy azt is észrevegyem, és a szerint cselekedjek. Mert ebben a zűrzavaros, nehéz jelenléti világban egy kicsit úgy érzitek, hogy el vagytok veszve, és nem találjátok helyeteket, pedig minden jelen van: a meghívás, a küldetés, a követés, a felismerés, a tanítás, ami által tudod, hogy hova szeretnél tartozni, mit szeretnél elfogadni, és hogyan szeretnéd kialakítani a mindennapi életedet. S amíg ezeket nem tudod önmagadban elrendezni, a bensődben, addig valóban úgy érzed, hogy zűrzavar vesz körül, nemcsak kívülről, hanem belülről, és nem tudod észrevenni a segítő kegyelmet, az ajándékot, nem tudod észrevenni mindazt, amire szükségetek van, ami által észreveszed a felebarátot, a testvért, a szeretteidet, s akkor számukra is segíthetsz, hisz vezetheted őket e meghívásban és e küldetésben.

És a meghívás a hithez is szólt, hisz a tanítványok nem azonnal lettek tanítványok, először ők is éltek a saját kialakított életüket, végezték a mindennapi munkájukat, a munkájuk, amely halászatról szólt. De a halászatban nem mindig volt sikeres napjuk, de azért nem mindjárt keseredtek el, hanem készültek a következő napra, mert talán az jobb és több szerencsével fog járni, és megkapni mindazt, amire vágyakozik, és amire szüksége van.

És néha ez hiányzik belőletek, hogy ti is felismerjétek, hogy ha az egyik napban nem történik meg a kegyelem, a segítség, ahogy ti szoktátok a saját szavaitokkal mondani, a csoda a meghíváshoz, a küldetéshez, a követéshez, nem szabad elcsüggedni, nem szabad szomorkodni, erősnek kell lenni, és érezni, hogy „nem vagyunk elveszve, mert valaki figyel, valakihez, ha fordulok, akkor lehajol, és segítséget nyújt számomra, számunkra, és akkor ismét önmagunk lehetünk, és ismét haladhatunk ezen a meghívott úton, és észrevesszük a segítségnyújtást, észrevesszük a meghívást”, és a meghívásban mi a hitnek a szerepe és szeretete e jelenben, amelyben most éltek. Mert ha nincs jelen a hit a szeretetében és kegyelmében, akkor szinte nem tudod élni a meghívott küldetés-életedet, akkor lehet, hogy van egy kialakított életed, amelyet éled a mindennapjaidban, de ebben a kialakított életben lehet, hogy nem érzed a szerető kegyelmet, a melegség sugarát, amely átölel, amely felmelegít, és ami által megjelenik a meghívás a küldetéshez, a követéshez, hogy a hit szeretetében élhessünk a mindennapokban, a mindennapokhoz. És akkor ez a mai tanítás is nem kimondottan csak a csodáról, a tömérdék halfogásról szól felétek és hozzátok, hanem felismeritek benne a kegyelmeket és az ajándékokat, amelyeket felétek árasztottam e mai nap tanításában.

S ennek reményében áradjon reátok kiválasztott Mária testvér által áldásom, amelyet Én, Jézus Krisztus Uratok árasztok reátok, hogy töltse be szíveteket, lelketeket, és erősítsen meg benneteket a mindennapokban, a mindennapokhoz, a küldetés, követés felismerése révén.

Áradjon reátok áldásom.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok, foglalja el a helyét a szívetekben és a lelketekben, s engedjétek meg, hogy működjön rajtatok és bennetek, hogy ez által felismerjétek a mai nap, hónap tanítását a meghíváshoz, a küldetéshez, a követéshez, hogy hitben, szeretetben, békében és a tanítással együtt tudjunk jelen lenni, élni, és felismerni és elfogadni ez által a kegyelmeket.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!